

ทูลจรีตต่อหน้าที่ หรือกระทำความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ราชการในโครงการก่อสร้างสนามกีฬา เฉลิมพระเกียรติฯ กรมพลศึกษาและกระทำความผิดฐานทูลจรีตต่อหน้าที่หรือกระทำความผิดต่อ ตำแหน่งหน้าที่ราชการ ในโครงการก่อสร้างอาคารเรียนและอาคารประกอบ (อาคารเอนกประสงค์) สนามกีฬาเฉลิมพระเกียรติฯ กรมพลศึกษา ซึ่งต่อมากคณะกรรมการป้องกันและปราบปราม การทุจริตแห่งชาติ (คณะกรรมการ ป.ป.ช.) ในการประชุม ครั้งที่ ๓๕/๒๕๕๐ เมื่อวันที่ ๖ พฤศจิกายน ๒๕๕๐ มีมติว่า ผู้ฟ้องคดีซึ่งทำหน้าที่กรรมการตรวจการจ้างได้พิจารณางดและลดค่าปรับให้แก่ ผู้รับจ้างโดยไม่ชอบ เป็นการกระทำความผิดวินัยอย่างร้ายแรงฐานทูลจรีตต่อหน้าที่ราชการ ฐานปฏิบัติ หน้าที่ราชการโดยจงใจไม่ปฏิบัติตามกฎหมาย อันเป็นเหตุให้เสียหายแก่ราชการอย่างร้ายแรง และฐานประพฤตชั่วอย่างร้ายแรง หลังจากนั้น อ.ก.พ. การท่องเที่ยวและกีฬา ได้มีการประชุม ครั้งที่ ๔ - ๓/๒๕๕๐ เมื่อวันที่ ๕ ธันวาคม ๒๕๕๐ มีมติให้ลงโทษไล่ผู้ฟ้องคดีออกจากราชการ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ จึงมีคำสั่งสำนักงานพัฒนาการกีฬาและนันทนาการที่ ๗๐๙/๒๕๕๐ ลงวันที่ ๕ ธันวาคม ๒๕๕๐ ลงโทษไล่ผู้ฟ้องคดีออกจากราชการ ในส่วนของความผิดในคดีอาญาพนักงานอัยการ ได้ยื่นฟ้องผู้ฟ้องคดีกับพวกต่อศาลอาญา ต่อมาศาลอาญาได้มีคำพิพากษา เมื่อวันที่ ๕ ตุลาคม ๒๕๕๕ ให้ยกฟ้องผู้ฟ้องคดีกับพวก และศาลอุทธรณ์มีคำพิพากษาเมื่อวันที่ ๘ พฤษภาคม ๒๕๕๗ ยืนตาม คำพิพากษาของศาลอาญา ให้ยกฟ้อง โดยเห็นว่า ผู้ฟ้องคดีกับพวกไม่ได้กระทำความผิด คดีถึงที่สุด ภายหลังจากทราบคำพิพากษาของศาลอุทธรณ์แล้ว ผู้ฟ้องคดีจึงได้มีหนังสือถึงผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ร้องขอความเป็นธรรมเพื่อให้ยกเลิกคำสั่งลงโทษไล่ผู้ฟ้องคดีออกจากราชการและให้คืนสิทธิ ประโยชน์ต่างๆ ให้แก่ผู้ฟ้องคดี ซึ่ง อ.ก.พ. กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬาได้มีมติในการประชุม ครั้งที่ ๒ - ๑/๒๕๕๘ เมื่อวันที่ ๑๘ มีนาคม ๒๕๕๘ ไม่รับคำร้องของผู้ฟ้องคดีไว้พิจารณา โดยเห็นว่า การดำเนินการทางอาญากับการดำเนินสอบสวนทางวินัยมีวัตถุประสงค์ในการ คำนึงถึงข้อบังคับใช้แตกต่างกัน การดำเนินการทางวินัยไม่จำเป็นต้องถือตามผลของคดีอาญาเสมอไป หลังจากนั้น ผู้ฟ้องคดีจึงได้มีหนังสือ ลงวันที่ ๑๐ พฤษภาคม ๒๕๕๙ ถึงผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ เพื่อขอความเป็นธรรมโดยขอให้ตั้งคณะกรรมการสอบสวนข้อเท็จจริงและเพิกถอนคำสั่งลงโทษ ไล่ผู้ฟ้องคดีออกจากราชการตามคำสั่งสำนักงานพัฒนาการกีฬาและนันทนาการ ที่ ๗๐๙/๒๕๕๐ ลงวันที่ ๕ ธันวาคม ๒๕๕๐ รวมทั้งขอให้คืนสิทธิประโยชน์ทั้งหมดที่ผู้ฟ้องคดีพึงมีพึงได้ตามกฎหมาย ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ จึงได้มีหนังสือ ที่ กก ๐๓๐๑/๑๖๖๓ ลงวันที่ ๓ มิถุนายน ๒๕๕๙ ทารือกรณี ของผู้ฟ้องคดีดังกล่าวต่อสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา ซึ่งคณะกรรมการกฤษฎีกาได้พิจารณา ข้อหารือดังกล่าวแล้วมีความเห็นโดยสรุปว่า ในกรณีของผู้ฟ้องคดีนั้น เพื่อประโยชน์แห่งความยุติธรรม หน่วยงานทางปกครองมีอำนาจพิจารณาใช้ดุลพินิจเท่าที่ไม่ขัดต่อกฎหมาย เพื่อเยียวยาให้ผู้ฟ้องคดี ได้รับความเป็นธรรมตามข้อเท็จจริงแต่ละกรณีได้ตามที่เห็นสมควร แต่ต้องไม่ขัดกับมาตรา ๗ แห่งพระราชบัญญัติล้างมลทินในวโรกาสที่พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช

/มีพระชนม...

มีพระชนมพรรษา ๘๐ พรรษา พ.ศ. ๒๕๕๐ ที่กำหนดให้การล้างมลทินตามมาตรา ๔ และมาตรา ๕ ไม่ก่อให้เกิดสิทธิแก่ผู้ได้รับการล้างมลทินในอันที่จะเรียกร้องสิทธิหรือประโยชน์ใด ๆ ทั้งสิ้น สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา จึงได้มีหนังสือ ที่ นร ๐๙๐๔/๒๘๑ ลงวันที่ ๑๐ ตุลาคม ๒๕๕๙ แจ้งให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ทราบ และผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ได้มีหนังสือสำนักงานเลขาธิการกรม ที่ กก ๐๓๐๑.๐๕/๑๐๕๒ ลงวันที่ ๑๔ ธันวาคม ๒๕๕๙ แจ้งความเห็นดังกล่าวให้ผู้ฟ้องคดีทราบ ผู้ฟ้องคดีเห็นว่า เมื่อมีข้อเท็จจริงใหม่ผู้ฟ้องคดีจึงมีสิทธิร้องขอความเป็นธรรมต่อผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ผู้ถูกฟ้องคดีทั้งสองจึงต้องพิจารณาคำร้องของผู้ฟ้องคดีตามหนังสือ ลงวันที่ ๑๐ พฤษภาคม ๒๕๕๙ การที่ผู้ถูกฟ้องคดีทั้งสองเพียงแต่แจ้งความเห็นของคณะกรรมการกฤษฎีกาให้ผู้ฟ้องคดีทราบ และไม่ดำเนินการตามคำร้องของผู้ฟ้องคดี จึงเป็นการละเลยต่อหน้าที่ตามที่กฎหมายกำหนดให้ ต้องปฏิบัติ ทำให้ผู้ฟ้องคดีได้รับความเสียหาย ผู้ฟ้องคดีจึงนำคดีมาฟ้องต่อศาลปกครองชั้นต้น

ขอให้ศาลมีคำพิพากษาหรือคำสั่ง ดังนี้

๑. ให้ผู้ถูกฟ้องคดีทั้งสองตั้งคณะกรรมการสอบสวนข้อเท็จจริงตามหนังสือ ลงวันที่ ๑๐ พฤษภาคม ๒๕๕๙

๒. เพิกถอนคำสั่งสำนักงานพัฒนาการกีฬาและนันทนาการ ที่ ๗๐๙/๒๕๕๐ ลงวันที่ ๕ ธันวาคม ๒๕๕๐

๓. ให้ผู้ถูกฟ้องคดีทั้งสองร่วมกันคืนสิทธิประโยชน์อันพึงมีพึงได้ตามพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๓๕ หรือกฎหมายอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง

ศาลปกครองชั้นต้นมีคำสั่งเมื่อวันที่ ๒๒ สิงหาคม ๒๕๖๐ ไม่รับคำฟ้องในส่วนที่ฟ้อง ขอให้เพิกถอนคำสั่งสำนักงานพัฒนาการกีฬาและนันทนาการ ที่ ๗๐๙/๒๕๕๐ ลงวันที่ ๕ ธันวาคม ๒๕๕๐ ไว้พิจารณา และผู้ฟ้องคดีมิได้อุทธรณ์ต่อศาลปกครองสูงสุด คำฟ้องในส่วนนี้จึงถึงที่สุดแล้ว

ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ให้การว่า เดิมผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ใช้ชื่อว่าสำนักงานพัฒนาการกีฬาและนันทนาการ ต่อมาได้เปลี่ยนชื่อเป็นกรมพลศึกษา ตามพระราชกฤษฎีกาเปลี่ยนชื่อสำนักงานพัฒนาการกีฬาและนันทนาการ เป็นกรมพลศึกษา พ.ศ. ๒๕๕๓ เมื่อวันที่ ๒๘ สิงหาคม ๒๕๕๓ สำหรับกรณีการดำเนินทางวินัยของผู้ฟ้องคดีนั้น เนื่องจาก เมื่อวันที่ ๓ ธันวาคม ๒๕๕๐ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ได้รับหนังสือจากสำนักงาน ป.ป.ช. แจ้งว่าคณะกรรมการ ป.ป.ช. ได้รับเรื่องร้องเรียนกล่าวหา นายสุวรรณ กุสุจรีต กับพวก จำนวน ๑๑ ราย ว่า (๑) กระทำผิดฐานทุจริตต่อหน้าที่ หรือกระทำความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ราชการ ในโครงการก่อสร้างสนามกีฬาเฉลิมพระเกียรติฯ (คลอง ๖) และ (๒) กระทำผิดฐานทุจริตต่อหน้าที่ หรือกระทำความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ราชการในโครงการก่อสร้างอาคารเรียนและอาคารประกอบ (อาคารอเนกประสงค์) สนามกีฬาเฉลิมพระเกียรติฯ (คลอง ๖) และคณะกรรมการ ป.ป.ช. ได้มีมติในส่วนที่เกี่ยวข้องกับผู้ฟ้องคดีว่า ผู้ฟ้องคดีทำหน้าที่เป็นกรรมการตรวจการจ้างก่อสร้างและปรับปรุงสนามกีฬา

/สำหรับ...

สำหรับการแข่งขันกีฬาเอเชียนเกมส์ ครั้งที่ ๑๓ และเฟสปิกเกมส์ ครั้งที่ ๗ จำนวน ๔ หน่วยงาน ตามคำสั่งกรมพลศึกษา ที่ ๔๑๕/๒๕๔๑ ลงวันที่ ๕ มีนาคม ๒๕๔๑ ได้ร่วมกับ นายสุวรรณ กู้สุจริต ประธานกรรมการตรวจการจ้าง และกรรมการตรวจการจ้างคนอื่นทำการตรวจ การจ้างการก่อสร้างและปรับปรุงสนามกีฬา หมวดที่ ๔ อาคารบริการกลาง ตามสัญญาจ้าง เลขที่ ก.๔/๒๕๔๑ เมื่อวันที่ ๑๔ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๑ ระหว่างกรมพลศึกษา ผู้ว่าจ้าง กับบริษัทสยามอินเตอร์ แอร์ ซัพพลาย จำกัด ผู้รับจ้าง ในงานงวดที่ ๗ และงวดที่ ๘ (งวดสุดท้าย) และได้จัดทำใบตรวจการจ้าง และรับรองผลการปฏิบัติงานของผู้รับจ้าง งวดที่ ๗ และงวดที่ ๘ เมื่อวันที่ ๒๓ สิงหาคม ๒๕๔๒ รายงานเสนอผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ เพื่ออนุมัติเบิกจ่ายเงินค่าจ้างให้กับผู้รับจ้าง โดยรับรองว่างานงวดที่ ๗ และงวดที่ ๘ เสร็จสิ้นเรียบร้อยถูกต้องตามสัญญาทุกประการ ตั้งแต่วันที่ ๓ ธันวาคม ๒๕๔๑ แต่ข้อเท็จจริงปรากฏว่าผู้รับจ้างก่อสร้างงานงวดที่ ๗ และงวดที่ ๘ ไม่ถูกต้องตามแบบรูปรายการ ก่อสร้างตามสัญญา รวม ๕ รายการ และงานงวดที่ ๗ และงวดที่ ๘ ยังไม่แล้วเสร็จ ขณะที่ผู้รับจ้าง ส่งมอบงานจริงในวันที่ ๓ ธันวาคม ๒๕๔๑ รวมทั้งได้เข้าร่วมประชุมกับคณะกรรมการตรวจการจ้าง ซึ่งมีนายสุวรรณ กู้สุจริต เป็นประธานกรรมการ พร้อมด้วยคณะอนุกรรมการพิจารณาการงดและลด ค่าปรับให้กับผู้รับจ้างทั้ง ๔ หน่วยงานโดยมิชอบ เป็นเหตุให้ทางราชการได้รับความเสียหาย ดังนั้น การกระทำของผู้ฟ้องคดีตามข้อกล่าวหาที่ ๑ เป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรง ฐานทุจริตต่อหน้าที่ ราชการ ฐานปฏิบัติหน้าที่ราชการโดยจงใจไม่ปฏิบัติตามกฏระเบียบของทางราชการ มติคณะรัฐมนตรีหรือนโยบายของรัฐบาล อันเป็นเหตุให้เสียหายแก่ราชการอย่างร้ายแรงและฐาน ประพฤติชั่วอย่างร้ายแรง ตามพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๓๕ มาตรา ๘๒ วรรคสาม มาตรา ๘๕ วรรคสอง และมาตรา ๘๘ วรรคสอง และมีมูลความผิดทางอาญาด้าน เป็นเจ้าพนักงานปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่โดยมิชอบ เพื่อให้เกิดความเสียหายแก่ผู้หนึ่งผู้ใด หรือปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่โดยทุจริต และฐานเป็นเจ้าพนักงานมีหน้าที่ทำเอกสาร รับเอกสาร หรือกรอกข้อความลงในเอกสาร ได้กระทำการในการปฏิบัติราชการตามหน้าที่โดยรับรองเป็น หลักฐานว่า ตนได้กระทำการอย่างใดขึ้นหรือว่าการอย่างใดได้กระทำต่อหน้าตนอันเป็นความเท็จ และรับรองเป็นหลักฐานซึ่งข้อเท็จจริงอันเอกสารนั้นมุ่งพิสูจน์ความจริงอันเป็นความเท็จ ตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๑๕๗ มาตรา ๑๖๒ (๑) และ (๔) ประกอบมาตรา ๘๓ และ มาตรา ๘๑ โดยขอให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ พิจารณาโทษทางวินัยแก่ผู้ฟ้องคดีในฐานความผิดดังกล่าว ตามนัยมาตรา ๘๒ แห่งพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปราม การทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ อ.ก.พ. กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬาจึงได้มีมติในการประชุม ครั้งที่ ๔ - ๗/๒๕๕๐ เมื่อวันที่ ๕ ธันวาคม ๒๕๕๐ ลงโทษไล่ออกผู้ฟ้องคดีออกจากราชการ โดยพิจารณา ตามมาตรา ๘๒ มาตรา ๘๓ และมาตรา ๘๖ แห่งพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญ ว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๑๐๔ (๑) และมาตรา ๑๐๖

/ประกอบ...

ประกอบมาตรา ๕๒ มาตรา ๘๒ วรรคสาม มาตรา ๘๕ วรรคสอง และมาตรา ๘๘ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๓๕ ประกอบกับมติคณะรัฐมนตรีตาม หนังสือสำนักงานเลขาธิการคณะรัฐมนตรี ที่ นร ๐๒๐๕/ว ๒๓๔ ลงวันที่ ๒๔ ธันวาคม ๒๕๓๖ และกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬาได้มีหนังสือแจ้งผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ให้ดำเนินการสั่งหรือปฏิบัติ ให้เป็นไปตามมติของ อ.ก.พ. กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬาในการลงโทษทางวินัยข้าราชการ ในกรณีดังกล่าว ต่อมาผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ได้มีคำสั่งสำนักงานพัฒนาการกีฬาและนันทนาการ ที่ ๗๐๘/๒๕๕๐ ลงวันที่ ๕ ธันวาคม ๒๕๕๐ ไล่ผู้ฟ้องคดีออกจากราชการโดยผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ได้มีหนังสือแจ้งคำสั่งลงโทษดังกล่าวให้ผู้ฟ้องคดีทราบ และผู้ฟ้องคดีได้ลงลายมือชื่อรับทราบ คำสั่งลงโทษดังกล่าว เมื่อวันที่ ๑๒ ธันวาคม ๒๕๕๐ แต่เนื่องจากผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ได้มีคำสั่ง ลงโทษผู้ฟ้องคดี ในวันที่ ๕ ธันวาคม ๒๕๕๐ ผู้ฟ้องคดีจึงได้รับการล้างมลทินตามมาตรา ๕ แห่งพระราชบัญญัติล้างมลทินในวโรกาสที่พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มีพระชนมพรรษา ๘๐ พรรษา พ.ศ. ๒๕๕๐ และกลับเข้ารับราชการใหม่แล้ว ต่อมาผู้ฟ้องคดี ได้มีหนังสือฉบับลงวันที่ ๑๐ พฤษภาคม ๒๕๕๙ ขอความเป็นธรรมและขอให้ตั้งคณะกรรมการ สอบสวนข้อเท็จจริงและเพิกถอนคำสั่งสำนักงานพัฒนาการกีฬาและนันทนาการ ที่ ๗๐๘/๒๕๕๐ ลงวันที่ ๕ ธันวาคม ๒๕๕๐ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ จึงได้มีหนังสือหารือในประเด็นดังกล่าวไปยัง สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา เมื่อวันที่ ๓ มิถุนายน ๒๕๕๙ ปรากฏว่า สำนักงานคณะกรรมการ กฤษฎีกาได้มีหนังสือตอบข้อหารือของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ตามความเห็นของคณะกรรมการกฤษฎีกา (คณะที่ ๑๓) ความว่า การที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. ได้มีมติชี้มูลความผิดทางวินัยกรณีผู้ฟ้องคดี ได้กระทำความผิดวินัยอย่างร้ายแรง ฐานทุจริตต่อหน้าที่ราชการ ฐานปฏิบัติราชการโดยจงใจ ไม่ปฏิบัติตามกฎหมายอันเป็นเหตุให้เสียหายแก่ราชการอย่างร้ายแรง และฐานประพฤติชั่ว อย่างร้ายแรง ตามพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๓๕ ถือว่าการไต่สวน ของคณะกรรมการ ป.ป.ช. เป็นที่ยุติ ไม่ต้องแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนอีก และให้ถือว่า รายงานเอกสารและความเห็นของคณะกรรมการ ป.ป.ช. เป็นสำนวนการสอบสวนทางวินัยของ คณะกรรมการสอบสวนวินัย เมื่อกรมพลศึกษาได้มีคำสั่งที่ ๗๐๘/๒๕๕๐ ลงวันที่ ๕ ธันวาคม ๒๕๕๐ ลงโทษไล่ผู้ฟ้องคดีออกจากราชการ และผู้ฟ้องคดีไม่ได้อุทธรณ์คำสั่งลงโทษไล่ออกจากราชการ ต่อ ก.พ. ภายใน ๓๐ วันนับแต่วันทราบคำสั่งเป็นเหตุให้ผู้ฟ้องคดีเสียสิทธิที่จะได้รับการพิจารณา อุทธรณ์เนื่องจากมิได้ยื่นอุทธรณ์ภายในกำหนดระยะเวลา ขณะเดียวกันเจ้าหน้าที่ย่อมไม่มีอำนาจ ที่จะรับคำอุทธรณ์ที่ยื่นเกินกำหนดระยะเวลาที่กำหนดไว้เพื่อวินิจฉัยอุทธรณ์

ส่วนกรณีที่ผู้ฟ้องคดีได้มีหนังสือร้องขอความเป็นธรรมต่อผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ นั้น แม้ว่าเจ้าหน้าที่จะไม่มีอำนาจรับคำอุทธรณ์ไว้พิจารณาเพื่อวินิจฉัยอุทธรณ์ แต่มาตรา ๔๘ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. ๒๕๓๙ กำหนดให้เจ้าหน้าที่หรือ

/ผู้บังคับ...

ผู้บังคับบัญชาของเจ้าหน้าที่มีอำนาจเพิกถอนคำสั่งทางปกครองได้ ไม่ว่าจะพ้นชั้นตอนกำหนดให้อุทธรณ์หรือให้ได้แย้งตามกฎหมายมาแล้วหรือไม่ แต่เนื่องจากพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๕๒ เป็นกฎหมายเฉพาะซึ่งมีลักษณะพิเศษต่างจากพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือนฯ ที่เป็นกฎหมายทั่วไป การวินิจฉัยข้อเท็จจริงและมติคณะกรรมการ ป.ป.ช. ต้องฟังเป็นที่ยุติ องค์กรที่มีอำนาจพิจารณาอุทธรณ์ไม่อาจก้าวล่วงไปพิจารณาและฐานความผิดที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. ชี้มูลไว้แล้ว คงทำได้เพียงพิจารณาการใช้ดุลพินิจเปลี่ยนแปลงโทษ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ จึงอาจรับคำร้องดังกล่าวในฐานะคำร้องเรียนเพื่อใช้เป็นข้อเท็จจริงประกอบการพิจารณาต่อไป แต่ปรากฏว่า ผู้ฟ้องคดีได้รับการล้างมลทินตามพระราชบัญญัติล้างมลทินในวโรกาสที่พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มีพระชนมพรรษา ๘๐ พรรษา พ.ศ. ๒๕๕๐ แล้ว ดังนั้น โทษที่ผู้ฟ้องคดีได้รับถูกล้างมลทินไปแล้ว ถือว่าผู้ฟ้องคดีมิได้เคยถูกลงโทษทางวินัยในกรณีนั้น ผู้บังคับบัญชาซึ่งมีอำนาจสั่งบรรจุจึงไม่อาจใช้ดุลพินิจเปลี่ยนแปลงโทษตามคำสั่งลงโทษไล่ออกจากราชการ ตามคำสั่งสำนักงานพัฒนาการกีฬาและนันทนาการ ที่ ๗๐๙/๒๕๕๐ ลงวันที่ ๕ ธันวาคม ๒๕๕๐ ได้ นอกจากนี้ การดำเนินการทางวินัยเป็นมาตรการทางปกครองเพื่อควบคุมความประพฤติของข้าราชการส่วนการดำเนินการดำเนินคดีอาญาเป็นการดำเนินการเพื่อนำตัวผู้กระทำความผิดอาญามาลงโทษตามกฎหมาย หลักการพิจารณาคดีอาญาต้องอ้างพยานหลักฐานและนำสืบพิสูจน์ความผิดของจำเลยต่อศาลให้ปรากฏอย่างชัดแจ้งปราศจากข้อสงสัยศาลจึงจะพิพากษาลงโทษจำเลยได้ จะเห็นได้ว่า การดำเนินการทางวินัยและการดำเนินคดีอาญามีความมุ่งหมายและวิธีพิจารณาที่แตกต่างกัน การดำเนินการทางวินัยไม่จำเป็นต้องสอดคล้องหรือถือตามผลการดำเนินคดีอาญาแต่อย่างใด แม้ศาลอุทธรณ์จะมีคำพิพากษาถึงที่สุดให้ยกฟ้องก็ตาม และมติคณะรัฐมนตรี ปี พ.ศ. ๒๔๘๒ กำหนดให้หน่วยงานของรัฐปฏิบัติตามความเห็นคณะกรรมการกฤษฎีกา หลังจากนั้น ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ จึงได้มีหนังสือแจ้งผลการพิจารณากรณีที่มีหนังสือขอให้แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนข้อเท็จจริงใหม่และขอให้เพิกถอนคำสั่งลงโทษไล่ออกจากผู้ฟ้องคดีออกจากราชการตามความเห็นของคณะกรรมการกฤษฎีกา กรณีจึงถือว่า ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ได้พิจารณาคำขอของผู้ฟ้องคดีแล้ว ประกอบกับผู้ฟ้องคดีได้รับการล้างมลทินตามพระราชบัญญัติล้างมลทินในวโรกาสที่พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มีพระชนมพรรษา ๘๐ พรรษา พ.ศ. ๒๕๕๐ แล้ว ผู้บังคับบัญชาซึ่งมีอำนาจสั่งบรรจุจึงไม่อาจใช้ดุลพินิจเปลี่ยนแปลงโทษตามคำสั่งที่ลงโทษไล่ออกจากผู้ฟ้องคดีออกจากราชการ ตามคำสั่งสำนักงานพัฒนาการกีฬาและนันทนาการ ที่ ๗๐๙/๒๕๕๐ ลงวันที่ ๕ ธันวาคม ๒๕๕๐ ได้ ส่วนกรณีขอให้เพิกถอนคำสั่งไล่ออกจากราชการ นั้น ผู้ฟ้องคดีได้เคยมีหนังสือขอให้เพิกถอนคำสั่งลงโทษไล่ออกจากราชการ มาแล้ว เมื่อครั้งที่ศาลอาญาได้มีคำพิพากษาให้ยกฟ้องและคดีถึงที่สุดแล้ว ซึ่ง อ.ก.พ. กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬาได้พิจารณาคำขอของผู้ฟ้องคดีดังกล่าวในการประชุม ครั้งที่ ๒ - ๑/๒๕๕๘ วันที่ ๑๘ มีนาคม ๒๕๕๘ และเห็นว่า

/ผู้ฟ้องคดี...

ผู้ฟ้องคดีมิได้ใช้สิทธิอุทธรณ์คำสั่งลงโทษไปยัง ก.พ. ภายใน ๓๐ วัน นับแต่วันที่ทราบคำสั่งลงโทษ ตามมาตรา ๑๒๕ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๓๕ (กฎหมายที่ใช้ในขณะนั้น) ดังนั้น กระบวนการลงโทษทางวินัยจึงได้เสร็จสิ้นแล้ว

ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ให้การมีสาระสำคัญในการทำงานเดียวกับผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑

ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ชี้แจงเพิ่มเติมตามคำสั่งศาลโดยมีสาระสำคัญในการทำงานเดียวกับคำให้การของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑

ศาลปกครองชั้นต้นพิจารณาแล้วเห็นว่า ผู้ฟ้องคดีมีคำขอตามหนังสือลงวันที่ ๑๐ พฤษภาคม ๒๕๕๙ ให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ตั้งคณะกรรมการสอบข้อเท็จจริงเพื่อเพิกถอนคำสั่งสำนักงานพัฒนาการศึกษาระดับนันทนาการ ที่ ๗๐๙/๒๕๕๐ ลงวันที่ ๕ ธันวาคม ๒๕๕๐ ที่ลงโทษไล่ผู้ฟ้องคดีออกจากราชการ และขอให้คืนสิทธิประโยชน์ต่างๆ ที่ผู้ฟ้องคดีพึงได้รับตามที่กฎหมายกำหนดแก่ผู้ฟ้องคดี เนื่องจากศาลในคดีอาญามีคำพิพากษายกฟ้องจำเลย (ผู้ฟ้องคดี) ผู้ถูกกล่าวหาตามการชี้มูลของคณะกรรมการ ป.ป.ช. และคดีถึงที่สุดแล้ว แต่ผู้ถูกฟ้องคดีทั้งสองมิได้ดำเนินการผู้ฟ้องคดีจึงนำคดีมาฟ้องต่อศาลปกครองในคดีนี้ ซึ่งเมื่อพิจารณาคำขอของผู้ฟ้องคดีตามหนังสือดังกล่าวข้างต้นเห็นว่า ผู้ฟ้องคดีมีความประสงค์ให้ผู้ถูกฟ้องคดีทั้งสองพิจารณาเกี่ยวกับการออกคำสั่งลงโทษทางวินัยผู้ฟ้องคดีดังกล่าวใหม่ จึงเป็นคำขอให้พิจารณาใหม่ตามมาตรา ๕๔ แห่งพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. ๒๕๓๙ โดยผู้ฟ้องคดีอ้างว่า เนื่องจากในคดีอาญาที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. เคยชี้มูลความผิดผู้ฟ้องคดีและพนักงานอัยการสั่งฟ้องผู้ฟ้องคดีต่อศาลอาญานั้น ศาลอาญาได้มีคำพิพากษายกฟ้องและศาลอุทธรณ์มีคำพิพากษายืน คดีถึงที่สุดแล้ว อันเป็นข้อเท็จจริงใหม่ที่แสดงให้เห็นว่าผู้ฟ้องคดีมิได้กระทำความผิดตามที่ถูกกล่าวหา แต่ข้อเท็จจริงปรากฏว่า ศาลอุทธรณ์มีคำพิพากษายืนตามคดีหมายเลขแดงที่ ๗๖๘๘/๒๕๕๗ เมื่อวันที่ ๘ พฤษภาคม ๒๕๕๗ คดีถึงที่สุดแล้ว หากผู้ฟ้องคดีเห็นว่ากรณีดังกล่าวเป็นข้อเท็จจริงใหม่ที่อาจทำให้คำสั่งลงโทษทางวินัยผู้ฟ้องคดีไม่ชอบด้วยกฎหมาย ผู้ฟ้องคดีขอที่จะต้องยื่นคำขอต่อผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ผู้มีอำนาจพิจารณาคำขอภายในเก้าสิบวันนับแต่วันที่ได้รับรู้ถึงเหตุซึ่งอาจขอให้พิจารณาใหม่ได้ กล่าวคือ เมื่อศาลอุทธรณ์มีคำพิพากษา เมื่อวันที่ ๘ พฤษภาคม ๒๕๕๗ และคดีถึงที่สุด ผู้ฟ้องคดีจึงต้องยื่นคำขอให้พิจารณาใหม่ภายในวันที่ ๖ สิงหาคม ๒๕๕๗ การที่ผู้ฟ้องคดียื่นคำขอต่อผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ตามหนังสือลงวันที่ ๑๐ พฤษภาคม ๒๕๕๙ จึงเป็นการยื่นขอให้พิจารณาใหม่ที่พ้นกำหนดเก้าสิบวันนับแต่วันที่ได้รับรู้ถึงเหตุดังกล่าวแล้ว การที่ผู้ถูกฟ้องคดีไม่ดำเนินการตั้งคณะกรรมการสอบข้อเท็จจริงและคืนสิทธิประโยชน์อันพึงมีพึงได้ตามที่กฎหมายกำหนดตามคำขอของผู้ฟ้องคดีตามหนังสือของผู้ฟ้องคดี ลงวันที่ ๑๐ พฤษภาคม ๒๕๕๙ ดังกล่าวจึงไม่เป็นการละเลยต่อหน้าที่ตามที่กฎหมายกำหนดให้ต้องปฏิบัติหรือปฏิบัติหน้าที่ดังกล่าวล่าช้าเกินสมควรแต่อย่างใด

/ศาลปกครอง...

ศาลปกครองชั้นต้นพิพากษายกฟ้อง

ผู้ฟ้องคดีอุทธรณ์ว่า คำพิพากษาของศาลอุทธรณ์ ลงวันที่ ๘ พฤษภาคม ๒๕๕๗ ผู้ฟ้องคดีไม่ทราบคำพิพากษาดังกล่าวเพราะยังไม่มี การอ่านให้ผู้ฟ้องคดีฟัง ซึ่งศาลได้อ่าน คำพิพากษาของศาลอุทธรณ์ให้ผู้ฟ้องคดีฟัง เมื่อวันที่ ๒๖ สิงหาคม ๒๕๕๗ ปรากฏตาม ลายมือชื่อผู้ฟ้องคดีในคำพิพากษาแผ่นสุดท้าย และคดีถึงที่สุดเมื่อไม่มีคู่ความฝ่ายใดยื่นฎีกา อย่างเร็วที่สุดวันที่ ๒๖ กันยายน ๒๕๕๗ เมื่อปรากฏว่าไม่มีคู่ความฝ่ายใดยื่นฎีกาผู้ฟ้องคดีจึงได้ ยื่นร้องขอความเป็นธรรมต่อผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ให้เพิกถอนคำสั่งไล่ออกจากราชการ เมื่อวันที่ ๑๖ ธันวาคม ๒๕๕๗ แต่ อ.ก.พ. กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬาได้มีมติในการประชุมครั้งที่ ๒-๑ ลงวันที่ ๑๘ มีนาคม ๒๕๕๘ ไม่รับคำร้องขอของผู้ฟ้องคดีไว้พิจารณา เท่ากับว่าผู้ฟ้องคดีได้ โต้แย้งกระบวนการให้ผู้ถูกฟ้องคดีดำเนินการพิจารณาแล้ว แต่ไม่ได้รับการพิจารณา จากนั้น ผู้ถูกฟ้องคดีมีหนังสือ ลับด่วนที่สุด ที่ กก ๐๓๐๑.๕/๓๓๑ ลงวันที่ ๑๕ พฤษภาคม ๒๕๕๘ แจ้งให้ผู้ฟ้องคดีทราบว่า อ.ก.พ. กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬามีมติไม่รับหนังสือขอความเป็น ธรรมไว้พิจารณา ผู้ฟ้องคดีจึงได้มีหนังสือ ลงวันที่ ๑๑ มิถุนายน ๒๕๕๘ โต้แย้งมติดังกล่าว ต่อมา ผู้ฟ้องคดีได้มีหนังสือ ลงวันที่ ๑๐ พฤษภาคม ๒๕๕๙ เพื่อให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ดำเนินการ ตั้งคณะกรรมการพิจารณาสอบสวนข้อเท็จจริงใหม่อีกครั้ง การยื่นร้องขอความเป็นธรรมของ ผู้ฟ้องคดีจึงไม่ขาดอายุความ นอกจากนี้ ผู้ฟ้องคดีได้อ้างสำนวนการสอบสวนข้อเท็จจริง ความรับผิดชอบละเมิดเป็นพยานหลักฐานในการต่อสู้คดีอาญาซึ่งข้อเท็จจริงจากรายการ สอบสวนชี้ให้เห็นว่าผู้ฟ้องคดีไม่ได้กระทำความผิดตามที่กล่าวหา ผู้ฟ้องคดีจึงมีสิทธิร้องขอความเป็น ธรรม แต่คณะกรรมการผู้มิหน้าที่พิจารณากลับไม่ดำเนินการตรวจสอบความถูกต้อง ทั้งที่ ข้อเท็จจริงและพยานหลักฐานได้เปลี่ยนแปลงไปในสาระสำคัญจากสำนวนการสอบสวนข้อมูล ความผิดของคณะกรรมการ ป.ป.ช. ถ้าวผู้ถูกฟ้องคดีละเลยต่อหน้าที่ตามที่กำหนดให้ ต้องปฏิบัติ

ขอให้ศาลปกครองสูงสุดพิพากษากลับคำพิพากษาศาลปกครองชั้นต้น ให้เป็นไปตามคำขอท้ายคำฟ้องของผู้ฟ้องคดี

ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ และผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ แก้อุทธรณ์มีสาระสำคัญทำนองเดียวกับ คำให้การของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑

คดีนี้ศาลปกครองสูงสุดไม่จัดให้มีการนั่งพิจารณาคดี คู่กรณีไม่ได้ยื่นคำแถลง เป็นหนังสือ และไม่ได้แจ้งความประสงค์ให้ศาลจัดให้มีการนั่งพิจารณาคดี โดยได้รับฟังสรุป ข้อเท็จจริงของตุลาการเจ้าของสำนวน และคำชี้แจงด้วยวาจาประกอบคำแถลงการณ์ เป็นหนังสือของตุลาการผู้แถลงคดี

/ศาลปกครอง...

ศาลปกครองสูงสุดได้ตรวจพิจารณาพยานหลักฐานในคำฟ้อง คำให้การ คำคัดค้านคำให้การ คำให้การเพิ่มเติม คำอุทธรณ์ คำแก้อุทธรณ์ และพยานหลักฐานอื่นจากการแสวงหาข้อเท็จจริงของศาล แล้ว

ข้อเท็จจริงรับฟังได้ว่า เดิม ผู้ฟ้องคดีเป็นข้าราชการพลเรือนสามัญ ตำแหน่งนักพัฒนาการกีฬา ๗ ว สำนักงานพัฒนาการกีฬาและนันทนาการ กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา ซึ่งเดิมใช้ชื่อว่า สำนักงานพัฒนาการกีฬาและนันทนาการ ต่อมา เปลี่ยนชื่อเป็นกรมพลศึกษาตามพระราชกฤษฎีกาเปลี่ยนชื่อสำนักงานพัฒนาการกีฬาและนันทนาการ เป็นกรมพลศึกษา พ.ศ. ๒๕๕๓ ในปีงบประมาณ ๒๕๕๑ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ได้ว่าจ้างบริษัทเอกชนให้ดำเนินการก่อสร้างและปรับปรุง โครงการก่อสร้างและปรับปรุงสนามกีฬา สำหรับการแข่งขันกีฬาเอเชียนเกมส์ ครั้งที่ ๑๓ และเฟลปิกเกมส์ ครั้งที่ ๗ ณ สนามกีฬาเฉลิมพระเกียรติฯ (คลอง ๖) ตำบลธัญบุรี อำเภอธัญบุรี จังหวัดปทุมธานี ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ จึงได้มีคำสั่งแต่งตั้งให้ผู้ฟ้องคดีร่วมเป็นกรรมการตรวจการจ้าง ต่อมา คณะกรรมการ ป.ป.ช. ในการประชุม ครั้งที่ ๓๕/๒๕๕๐ เมื่อวันที่ ๖ พฤศจิกายน ๒๕๕๐ มีมติว่า ผู้ฟ้องคดีได้พิจารณาจดและลดค่ารับให้แก่ผู้รับจ้างโดยไม่ชอบ เป็นการกระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรงฐานทุจริตต่อหน้าที่ราชการฐานปฏิบัติหน้าที่ราชการโดยจงใจไม่ปฏิบัติตามกฎหมายอันเป็นเหตุให้เสียหายแก่ราชการอย่างร้ายแรง และฐานประพฤติกู้ข้อย่างร้ายแรง ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ จึงมีคำสั่งสำนักงานพัฒนาการกีฬาและนันทนาการ ที่ ๓๐๙/๒๕๕๐ ลงวันที่ ๕ ธันวาคม ๒๕๕๐ ลงโทษไล่ผู้ฟ้องคดีออกจากราชการ และพนักงานอัยการได้ยื่นฟ้องผู้ฟ้องคดีกับพวกต่อศาลอาญา หลังจากนั้นได้มีการประกาศใช้พระราชบัญญัติล้างมลทินในวโรกาสที่พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดชมีพระชนมพรรษา ๘๐ พรรษา พ.ศ. ๒๕๕๐ และผู้ฟ้องคดีได้กลับเข้ารับราชการใหม่แล้ว ตามคำสั่งสำนักงานพัฒนาการกีฬาและนันทนาการ ที่ ๔๒๒/๒๕๕๑ ลงวันที่ ๒๔ มิถุนายน ๒๕๕๑ ต่อมาศาลอาญามีคำพิพากษา เมื่อวันที่ ๕ ตุลาคม ๒๕๕๕ และศาลอุทธรณ์มีคำพิพากษาเมื่อวันที่ ๘ พฤษภาคม ๒๕๕๗ ให้ยกฟ้อง และอ่านคำพิพากษาของศาลอุทธรณ์ให้ผู้ฟ้องคดีฟัง เมื่อวันที่ ๒๖ สิงหาคม ๒๕๕๗ คดีถึงที่สุดโดยไม่มีคู่ความฝ่ายใดยื่นฎีกา ต่อมา ผู้ฟ้องคดีมีหนังสือ ลงวันที่ ๑๖ ธันวาคม ๒๕๕๗ ร้องขอความเป็นธรรมต่อผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ เพื่อให้เพิกถอนคำสั่งลงโทษไล่ผู้ฟ้องคดีออกจากราชการ อ.ก.พ. กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา ได้มีมติในการประชุม ครั้งที่ ๒-๑/๒๕๕๘ ลงวันที่ ๑๘ มีนาคม ๒๕๕๘ ไม่รับคำขอของผู้ฟ้องคดีไว้พิจารณา และแจ้งให้ผู้ฟ้องคดีทราบตามหนังสือลับ ส่วนที่สุด ที่ กก ๐๓๐๑.๕/๓๓๔ ลงวันที่ ๑๕ พฤษภาคม ๒๕๕๘ จากนั้น ผู้ฟ้องคดีได้มีหนังสือ ลงวันที่ ๑๑ มิถุนายน ๒๕๕๘ ได้แย้งมติที่ไม่รับคำขอดังกล่าว และต่อมาได้มีหนังสือ ลงวันที่ ๑๐ พฤษภาคม ๒๕๕๙ ถึงผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ขอให้ตั้งคณะกรรมการสอบสวนข้อเท็จจริงเพื่อเพิกถอนคำสั่งลงโทษไล่ผู้ฟ้องคดีออกจากราชการตามคำสั่งสำนักงานพัฒนาการกีฬาและนันทนาการ ที่ ๓๐๙/๒๕๕๐ ลงวันที่ ๕ ธันวาคม ๒๕๕๐ อีกครั้ง ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ จึงได้มีหนังสือที่ กก ๐๓๐๑/๑๖๖๓ ลงวันที่ ๓ มิถุนายน ๒๕๕๙ ท้าหรือกรณีของผู้ฟ้องคดีดังกล่าวต่อสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา ต่อมาคณะกรรมการกฤษฎีกาได้มีหนังสือ ที่ นร ๐๙๐๔/๒๘๑ ลงวันที่ ๑๐ ตุลาคม ๒๕๕๙ แจ้งผลการพิจารณาให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ทราบว่า ในกรณีของผู้ฟ้องคดีนั้น เพื่อประโยชน์

/แห่งความยุติ...

แห่งความยุติธรรม หน่วยงานทางปกครองมีอำนาจพิจารณาใช้ดุลพินิจเท่าที่ไม่ขัดต่อกฎหมาย เพื่อเยียวยาให้ผู้ฟ้องคดีได้รับความเป็นธรรมตามข้อเท็จจริงแต่ละกรณีได้ตามที่เห็นสมควร แต่ต้องไม่ขัดกับมาตรา ๗ แห่งพระราชบัญญัติล้างมลทินในวโรกาสที่พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มีพระชนมพรรษา ๘๐ พรรษา พ.ศ. ๒๕๕๐ ที่กำหนดให้การล้างมลทินตามมาตรา ๔ และมาตรา ๕ ไม่ก่อให้เกิดสิทธิแก่ผู้ได้รับการล้างมลทินในอันที่จะเรียกร้องสิทธิหรือประโยชน์ใดๆ ทั้งสิ้น จากนั้น ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ได้มีหนังสือสำนักงานเลขานุการกรม ที่ กก ๐๓๐๑.๐๕/๑๐๕๒ ลงวันที่ ๑๔ ธันวาคม ๒๕๕๙ แจ้งความเห็นดังกล่าวให้ผู้ฟ้องคดีทราบ ผู้ฟ้องคดีเห็นว่า การที่ผู้ถูกฟ้องคดีทั้งสอง ไม่แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนข้อเท็จจริงและคืนสิทธิประโยชน์อันพึงมีพึงได้ตามพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๓๕ หรือกฎหมายอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องเป็นการละเลยต่อหน้าที่ตามที่กฎหมายกำหนดให้ต้องปฏิบัติ ผู้ฟ้องคดีจึงนำคดีมายื่นฟ้องต่อศาลปกครองชั้นต้น ศาลปกครองชั้นต้นพิพากษายกฟ้อง ผู้ฟ้องคดีไม่เห็นพ้องด้วย จึงอุทธรณ์คำพิพากษาศาลปกครองชั้นต้นต่อศาลปกครองสูงสุด

ศาลปกครองสูงสุดได้ตรวจพิจารณากฎหมาย ระเบียบ และข้อบังคับที่เกี่ยวข้อง ประกอบด้วยแล้ว

คดีมีประเด็นที่ต้องวินิจฉัยตามอุทธรณ์ของผู้ฟ้องคดีว่า การที่ผู้ถูกฟ้องคดีทั้งสอง ไม่ดำเนินการตั้งคณะกรรมการสอบสวนข้อเท็จจริงและคืนสิทธิประโยชน์ทั้งหมดที่พึงมีพึงได้ให้แก่ผู้ฟ้องคดี ตามคำขอให้พิจารณาใหม่ของผู้ฟ้องคดี เป็นการละเลยต่อหน้าที่ตามที่กฎหมายกำหนดให้ต้องปฏิบัติหรือปฏิบัติหน้าที่ดังกล่าวล่าช้าเกินสมควร หรือไม่

พิเคราะห์แล้วเห็นว่า พระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. ๒๕๓๙ มาตรา ๕๔ วรรคหนึ่ง บัญญัติว่า เมื่อคู่กรณีมีคำขอ เจ้าหน้าที่อาจเพิกถอนหรือแก้ไขเพิ่มเติม คำสั่งทางปกครองที่พ้นกำหนดอุทธรณ์ตามส่วนที่ ๕ ได้ในกรณีดังต่อไปนี้ (๑) มีพยานหลักฐานใหม่ อันอาจทำให้ข้อเท็จจริงที่ฟังเป็นยุติแล้วนั้นเปลี่ยนแปลงไปในสาระสำคัญ (๒) คู่กรณีที่แท้จริงมิได้เข้ามาในกระบวนการพิจารณาทางปกครองหรือได้เข้ามาในกระบวนการพิจารณาครั้งก่อนแล้ว แต่ถูกตัดโอกาสโดยไม่เป็นธรรมในการมีส่วนร่วมในกระบวนการพิจารณาทางปกครอง (๓) เจ้าหน้าที่ไม่มีอำนาจที่จะทำคำสั่งทางปกครองในเรื่องนั้น (๔) ถ้าคำสั่งทางปกครองได้ออกโดยอาศัยข้อเท็จจริงหรือข้อกฎหมายใดและต่อมาข้อเท็จจริงหรือข้อกฎหมายนั้นเปลี่ยนแปลงไปในสาระสำคัญ ในทางที่จะเป็นประโยชน์แก่คู่กรณี และวรรคสาม บัญญัติว่า การยื่นคำขอให้พิจารณาใหม่ต้องกระทำภายในเก้าสิบวันนับแต่วันที่ผู้ยื่นได้รู้ถึงเหตุซึ่งอาจขอให้พิจารณาใหม่ได้

คดีนี้ข้อเท็จจริงรับฟังได้ว่า ผู้ฟ้องคดีได้มีหนังสือ ลงวันที่ ๑๖ ธันวาคม ๒๕๕๗ ร้องขอความเป็นธรรมต่อผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ เพื่อให้ยกเลิกคำสั่งลงโทษไล่ออกจากราชการตามคำสั่งสำนักงานพัฒนาการกีฬาและนันทนาการ ที่ ๗๐๙/๒๕๕๐ ลงวันที่ ๕ ธันวาคม ๒๕๕๐ เนื่องจากในคดีอาญาที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. เคยชี้มูลความผิดผู้ฟ้องคดีและพนักงานอัยการสั่งฟ้องผู้ฟ้องคดีต่อศาลอาญานั้น ศาลอาญาได้มีคำพิพากษายกฟ้องและ

/ศาลอุทธรณ์...

ศาลอุทธรณ์มีคำพิพากษายืนคดีถึงที่สุดแล้ว อันเป็นข้อเท็จจริงใหม่ที่แสดงให้เห็นว่าผู้ฟ้องคดี มิได้กระทำความผิดตามที่ถูกกล่าวหา แต่ อ.ก.พ. กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา มีมติในการ ประชุม ครั้งที่ ๒-๑/๒๕๕๘ ลงวันที่ ๑๘ มีนาคม ๒๕๕๘ ไม่รับคำขอของผู้ฟ้องคดีไว้พิจารณา จากนั้น ผู้ฟ้องคดีได้มีหนังสือ ลงวันที่ ๑๐ พฤษภาคม ๒๕๕๙ ถึงผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ขอให้ตั้ง คณะกรรมการสอบสวนข้อเท็จจริงเพื่อเพิกถอนคำสั่งลงโทษไล่ผู้ฟ้องคดีออกจากราชการตามคำสั่ง สำนักงานพัฒนาการกีฬาและนันทนาการ ที่ ๗๐๙/๒๕๕๐ ลงวันที่ ๕ ธันวาคม ๒๕๕๐ อีกครั้ง แต่ไม่มีการดำเนินการตามคำขอของผู้ฟ้องคดี ผู้ฟ้องคดีจึงนำคดีมาฟ้องต่อศาลปกครองชั้นต้น ขอให้มีการพิพากษาหรือคำสั่งให้ผู้ถูกฟ้องคดีทั้งสองตั้งคณะกรรมการสอบสวนข้อเท็จจริงและคืน สิทธิประโยชน์ทั้งหมดที่พึงมีพึงได้ให้แก่ผู้ฟ้องคดี ซึ่งเมื่อพิจารณาเหตุแห่งการฟ้องคดีและคำขอ ท้ายฟ้องของผู้ฟ้องคดีแล้ว จึงเห็นได้ว่า ผู้ฟ้องคดีมีความประสงค์ให้ผู้ถูกฟ้องคดีทั้งสองพิจารณา เกี่ยวกับการออกคำสั่งลงโทษทางวินัยผู้ฟ้องคดีดังกล่าวใหม่ เนื่องจากในคดีอาญาที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. เคยชี้มูลความผิดผู้ฟ้องคดีและพนักงานอัยการสั่งฟ้องผู้ฟ้องคดีต่อศาลอาญานั้น ศาลอาญาได้มี คำพิพากษายกฟ้องและศาลอุทธรณ์มีคำพิพากษายืนตามคำพิพากษาของศาลชั้นต้น และคดี ถึงที่สุดแล้ว ซึ่งผู้ฟ้องคดีเห็นว่าคำพิพากษาศาลอุทธรณ์เป็นข้อเท็จจริงใหม่ที่แสดงให้เห็นว่า ผู้ฟ้องคดีมิได้กระทำความผิดตามที่ถูกกล่าวหา ถือได้ว่าเป็นกรณีที่ผู้ฟ้องคดีมีคำขอให้พิจารณา ใหม่ตามมาตรา ๕๔ แห่งพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. ๒๕๓๙ แต่อย่างไร ก็ดี การที่ผู้ถูกฟ้องคดีทั้งสองจะดำเนินการตามหน้าที่ตามที่กฎหมายกำหนดให้ต้องปฏิบัติโดยการ รับคำขอพิจารณาใหม่ของผู้ฟ้องคดีไว้พิจารณาได้นั้น นอกจากจะเข้าเหตุตามที่กฎหมายกำหนดไว้ แล้ว ผู้ฟ้องคดีจะต้องดำเนินการยื่นคำขอภายในกำหนดระยะเวลา อันเป็นเงื่อนไขตามที่กฎหมาย กำหนดไว้ด้วย

เมื่อข้อเท็จจริงปรากฏว่า ศาลอุทธรณ์มีคำพิพากษาเมื่อวันที่ ๘ พฤษภาคม ๒๕๕๗ และผู้ฟ้องคดีรับทราบคำพิพากษาดังกล่าว เมื่อวันที่ ๒๖ สิงหาคม ๒๕๕๗ คดีถึงที่สุด โดยไม่มีคู่ความฝ่ายใดยื่นฎีกา เมื่อผู้ถูกฟ้องคดีออกคำสั่งลงโทษทางวินัยไล่ผู้ฟ้องคดีออกจาก ราชการตามมติการชี้มูลความผิดของคณะกรรมการ ป.ป.ช. โดยมีกรกล่าวหาว่าผู้ฟ้องคดี กระทำความผิดทางอาญา คำพิพากษาถึงที่สุดของศาลในคดีอาญา จึงเป็นกรณีที่ผู้ฟ้องคดี กล่าวอ้างว่าเป็นข้อเท็จจริงใหม่ที่เปลี่ยนแปลงไปในสาระสำคัญ ตามมาตรา ๕๔ วรรคหนึ่ง (๔) แห่งพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. ๒๕๓๙ ที่มีผลต่อการพิจารณาในส่วน ของการที่ผู้ถูกฟ้องคดีมีคำสั่งลงโทษทางวินัยผู้ฟ้องคดี หากผู้ฟ้องคดีเห็นว่ากรณีดังกล่าว เป็นข้อเท็จจริงใหม่ที่อาจทำให้คำสั่งลงโทษทางวินัยผู้ฟ้องคดีไม่ชอบด้วยกฎหมาย ผู้ฟ้องคดี ขอบที่จะต้องยื่นคำขอต่อผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ เพื่อให้พิจารณาใหม่ภายในเก้าสิบวันนับแต่วันได้รู้ถึง เหตุซึ่งอาจขอให้พิจารณาใหม่ได้ กล่าวคือ เมื่อผู้ฟ้องคดีทราบคำพิพากษาของศาลอุทธรณ์ เมื่อวันที่ ๒๖ สิงหาคม ๒๕๕๗ กรณีจึงถือได้ว่าวันดังกล่าวเป็นวันที่ผู้ฟ้องคดีได้รู้ถึงเหตุซึ่งอาจ ขอให้พิจารณาใหม่ได้ ซึ่งหากนับระยะเวลาตามที่กฎหมายกำหนดให้ยื่นคำขอภายในเก้าสิบวันนั้น

/ผู้ฟ้องคดี...

ผู้ฟ้องคดีต้องยื่นคำขอให้พิจารณาใหม่ภายในวันที่ ๒๔ พฤศจิกายน ๒๕๕๗ การที่ผู้ฟ้องคดียื่นคำขอต่อผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ตามหนังสือลงวันที่ ๑๖ ธันวาคม ๒๕๕๗ และตามหนังสือลงวันที่ ๑๐ พฤษภาคม ๒๕๕๙ จึงเป็นการยื่นขอให้พิจารณาใหม่ที่พ้นกำหนดเก้าสิบวันนับแต่วันที่รู้ถึงเหตุดังกล่าวแล้ว การที่ผู้ฟ้องคดีอุทธรณ์ว่า คำพิพากษาของศาลอุทธรณ์ ลงวันที่ ๘ พฤษภาคม ๒๕๕๗ ผู้ฟ้องคดีไม่ทราบคำพิพากษาดังกล่าวเพราะยังไม่มีคำอ่านให้ผู้ฟ้องคดีฟัง ซึ่งศาลได้อ่านคำพิพากษาของศาลอุทธรณ์ให้ผู้ฟ้องคดีฟัง เมื่อวันที่ ๒๖ สิงหาคม ๒๕๕๗ ปรากฏตามลายมือชื่อผู้ฟ้องคดีในคำพิพากษาแผ่นสุดท้าย และคดีถึงที่สุดเมื่อไม่มีคู่ความฝ่ายใดยื่นฎีกาอย่างรวดเร็วที่สุดวันที่ ๒๖ กันยายน ๒๕๕๗ เมื่อปรากฏว่าไม่มีคู่ความฝ่ายใดยื่นฎีกาผู้ฟ้องคดีจึงได้ยื่นร้องขอความเป็นธรรมต่อผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ให้เพิกถอนคำสั่งลงโทษไล่ออกจากราชการ เมื่อวันที่ ๑๖ ธันวาคม ๒๕๕๗ แต่ อ.ก.พ. กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา ได้มีมติในการประชุมครั้งที่ ๒-๑ ลงวันที่ ๑๘ มีนาคม ๒๕๕๘ ไม่รับคำร้องขอของผู้ฟ้องคดีไว้พิจารณา เท่ากับว่าผู้ฟ้องคดีได้โต้แย้งกระบวนการให้ผู้ถูกฟ้องคดีดำเนินการพิจารณาแล้ว การยื่นร้องขอความเป็นธรรมของผู้ฟ้องคดีจึงไม่ขาดอายุความ นั้น จึงไม่อาจรับฟังได้

อีกทั้งข้อเท็จจริงยังปรากฏว่า ผู้ถูกฟ้องคดีได้มีการนำเรื่องเสนอต่อ อ.ก.พ. กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา และต่อมา อ.ก.พ. กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา ได้มีมติในการประชุมครั้งที่ ๒-๑/๒๕๕๘ ลงวันที่ ๑๘ มีนาคม ๒๕๕๘ โดยเห็นว่า การดำเนินการทางอาญากับการดำเนินการสอบสวนทางวินัยมีวัตถุประสงค์ในการคุ้มครองบังคับใช้แตกต่างกันการดำเนินการทางวินัยไม่จำเป็นต้องถือตามผลของคดีอาญาเสมอไป และได้มีมติไม่รับคำขอของผู้ฟ้องคดีไว้พิจารณา และผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ได้แจ้งให้ผู้ฟ้องคดีทราบตามหนังสือลับ ด่วนที่สุด ที่ กก ๐๓๐๑.๐๕/๓๓๑ ลงวันที่ ๑๕ พฤษภาคม ๒๕๕๘ รวมถึงได้มีหนังสือ ที่ กก ๐๓๐๑/๑๖๖๕ ลงวันที่ ๓ มิถุนายน ๒๕๕๙ หรือกรณีของผู้ฟ้องคดีที่ได้มีหนังสือ ลงวันที่ ๑๐ พฤษภาคม ๒๕๕๙ ถึงผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ขอให้ตั้งคณะกรรมการสอบสวนข้อเท็จจริงเพื่อเพิกถอนคำสั่งลงโทษไล่ออกจากราชการตามคำสั่งสำนักงานพัฒนาการกีฬาและนันทนาการที่ ๗๐๙/๒๕๕๐ ลงวันที่ ๕ ธันวาคม ๒๕๕๐ ต่อสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา ต่อมาคณะกรรมการกฤษฎีกาได้มีหนังสือ ที่ นร ๐๙๐๔/๒๘๑ ลงวันที่ ๑๐ ตุลาคม ๒๕๕๙ แจ้งผลการพิจารณาให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ทราบ โดยมีความเห็นว่าการดำเนินการทางวินัยและการดำเนินคดีอาญามีความมุ่งหมายและวิธีพิจารณาที่แตกต่างกัน การดำเนินการทางวินัยจึงไม่จำเป็นต้องสอดคล้องหรือถือตามผลการดำเนินคดีอาญาแต่อย่างใด แม้ศาลอุทธรณ์จะมีคำพิพากษาถึงที่สุดให้ยกฟ้องก็ตาม และเห็นว่าหน่วยงานทางปกครองย่อมมีอำนาจพิจารณาใช้ดุลพินิจเท่าที่ไม่ขัดต่อกฎหมายเพื่อเยียวยาให้ได้รับความเป็นธรรม ตามข้อเท็จจริงแต่ละกรณีได้ตามสมควรแต่ต้องไม่ขัดกับมาตรา ๗ แห่งพระราชบัญญัติล้างมลทินในวโรกาสที่พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มีพระชนมพรรษา ๘๐ พรรษา พ.ศ. ๒๕๕๐ ที่กำหนดให้การล้างมลทินตามมาตรา ๔ และมาตรา ๕ ไม่ก่อให้เกิดสิทธิแก่ผู้ได้รับการล้างมลทินในอันที่จะเรียกร้องสิทธิหรือประโยชน์ใด ๆ

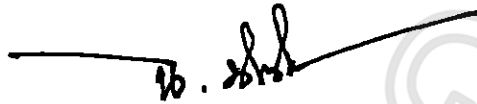
/ทั้งสิ้น...

ทั้งสิ้น และผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ได้มีหนังสือสำนักงานเลขานุการกรม ที่ กก ๐๓๐๑.๐๕/๑๐๕๒ ลงวันที่ ๑๔ ธันวาคม ๒๕๕๙ แจ้งความเห็นดังกล่าวให้ผู้ฟ้องคดีทราบแล้ว จึงเห็นได้ว่า ผู้ถูกฟ้องคดีทั้งสองได้พิจารณาคำขอของผู้ฟ้องคดีแล้ว ผู้ถูกฟ้องคดีทั้งสองจึงไม่ได้ละเลย ต่อหน้าที่ตามที่กฎหมายกำหนดให้ต้องปฏิบัติหรือปฏิบัติหน้าที่ดังกล่าวล่าช้าเกินสมควร แต่อย่างไรก็ดี อุทธรณ์ของผู้ฟ้องคดีจึงฟังไม่ขึ้น

การที่ศาลปกครองชั้นต้นพิพากษายกฟ้อง นั้น ศาลปกครองสูงสุดเห็นพ้องด้วย
ในผล

พิพากษายืน

นายฉัตรชัย นิติกัดต์
ตุลาการศาลปกครองสูงสุด

ตุลาการเจ้าของสำนวน

นายไพบุลย์ วราหะไพฑูรย์
ตุลาการหัวหน้าคณะศาลปกครองสูงสุด

นายพงษ์ศักดิ์ กัมพูสิริ
ตุลาการศาลปกครองสูงสุด

นายสมภพ ผ่องสว่าง
ตุลาการศาลปกครองสูงสุด

นางสุมาลี ลิ้มป้อวาท
ตุลาการศาลปกครองสูงสุด

ตุลาการผู้แถลงคดี : นายอภิรัฐ ปานเทพอินทร์

